

Εἰ Ἑλένη ἦν ἐν Ἰλίῳ,
οἱ Τρῶες ἀπέδοντο ἄν αὐτὴν τοῖς Ἑλλησιν,
ἐκόντος γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου.

Ὁ Πρίαμος γὰρ δὴ οὐκ ἦν γε οὕτω φρενοβλαβῆς
οὐδέ οἱ ἄλλοι Τρῶες,
ὥστε ἐβούλοντο κινδυνεύειν τοῖς σφετέροις σώμασι καὶ τοῖς
τέκνοις καὶ τῇ πόλει,
ὅπως συνοικῆ Ἀλέξανδρος Ἑλένη.

Εἰ δέ τοι καὶ ἐγίγνωσκον ταῦτα ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις,
ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, μάλιστα δέ οἱ υἱεῖς αὐτοῦ
ἀπώλλυντο,
ὁπότε συμμίσγοιεν τοῖς Ἑλλησιν,
Πρίαμος ἀπέδωκεν ἄν αὐτὴν Μενελάῳ,
εἰ καὶ αὐτὸς συνῶκει Ἑλένη,
ἵνα ἀπαλλαγεῖεν τῶν παρόντων κακῶν αὐτὸς καὶ οἱ ὑπήκοοι
αὐτοῦ.

Ἀλλὰ γὰρ οὐκ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι
οὐδέ οἱ Ἑλληνες ἐπίστευον αὐτοῖς λέγουσιν τὴν ἀλήθειαν,
ὡς μὲν ἐγὼ ἀποφαίνομαι γνώμην,
τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος

Ἄν ἡ Ἑλένη βρισκόνταν στὴν Τροία,
οἱ Τρῶες θὰ τὴν ἔδιναν πίσω στους Ἕλληνες,
μὲ ἢ χωρὶς τὴ θέληση βέβαια τοῦ Πάρη.

Γιατὶ ὁ Πρίαμος βέβαια δὲν ἦταν τόσο παράφρων, οὔτε οἱ ἄλλοι
Τρῶες,
ὥστε (θα) ἠθελαν νὰ θέτουν σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ τὴ δική τους καὶ
τῶν παιδιῶν (τους) καὶ τὴν πόλη (τους),
για νὰ κατοικεῖ ὁ Πάρης μαζί με τὴν Ἑλένη.

Κι ἂν, βέβαια, εἶχαν αὐτὴ τὴ γνώμη στὰ πρώτα χρόνια,
ὅταν (πια) πολλοὶ ἀπὸ τους ἄλλους Τρῶες καὶ κυρίως τὰ παιδιά του
σκοτώνονταν,
ὁπότε συγκρούονταν με τους Ἕλληνες,
ὁ Πρίαμος θὰ τὴν ἔδινε πίσω στὸν Μενέλαο,
ἀκόμη κι ἂν ὁ ἴδιος συγκατοικοῦσε με τὴν Ἑλένη,
για νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τις παρούσες συμφορὲς ὁ ἴδιος καὶ οἱ
υπήκοοί του.

Ἀλλὰ πράγματι δὲν εἶχαν τὴν Ἑλένη, ὥστε νὰ τὴν ἐπιστρέψουν,
οὔτε οἱ Ἕλληνες τους πίστευαν παρόλο ποὺ αὐτοὶ ἔλεγαν τὴν
ἀλήθεια,
ὅπως ἐγὼ πιστεύω,

ὅπως ποιήσωσι ἀπολόμενοι πανωλεθρία
καταφανές τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο,
ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλοι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ
τῶν θεῶν.

επειδὴ ὁ θεὸς μηχανεῦόταν,
για να κάνουν με την ολοκληρωτική τους καταστροφή ολοφάνερο
στους ανθρώπους αυτό,
ὅτι δηλαδή για τα μεγάλα ἀδικήματα μεγάλες εἶναι καὶ οἱ τιμωρίες
(που προέρχονται) ἀπὸ τοὺς θεοὺς.